

Biuletyn parafii
p.w. św. Katarzyny Aleksandryjskiej
w Brodnicy
Numer 3(175) 2015 18.01.2015

WIADOMOŚCI Z FARY

By oddychać pełną piersią

Wdech i wydech

Żal za grzechy mało ma wspólnego ze wzbudzeniem w sobie nieprzyjemnych emocji związanych z przekroczeniem przykazania, choć właśnie tak się go często rozumie.

Życie duchowe często tłumaczymy sobie używając rozmaitych analogii do życia fizycznego. Odnajdujemy podobieństwa, staramy się za pomocą tych odniesień tłumaczyć to, co dzieje się w naszym wnętrzu. Jest to słuszne, życie bowiem we wszystkich swych wymiarach rządzi się podobnymi prawami.

Jedną z wielu takich analogii jest oddychanie. Dostarczane powietrze sprawia, że nasz organizm lepiej funkcjonuje, krew szybciej krąży, mózg sprawniej pracuje, itd. Każdy kolejny wdech podtrzymuje nas przy życiu, każdy kolejny wydech oczyszcza nasz organizm z substancji nam niepotrzebnych lub szkodliwych.

Wdech i wydech, miarowo, spokojnie, prawie nieświadomie...

Tak jak nasze ciało nie potrafi prawidłowo funkcjonować bez odpowiedniej porcji tlenu dostarczanej co chwila w sposób przez nas nie kontrolowany, tak samo nasza dusza również potrzebuje takiego wewnętrznego oddychania. Dokonuje się to za pomocą żalu za grzechy. Dzięki niemu praktycznie w każdej chwili możemy przez wiarę doświadczać Bożej miłości i przebaczenia.

„Jeśli przez grzech — jawny akt nieposłuszeństwa, znowu zagarniesz dla siebie tron swego życia, napraw to czym prędzej przez żal, który by można nazwać «duchowym oddychaniem» (wydychanie pierwiastka nieczystego i wdychanie czystego)” (8 spotkań poewangelizacyjnych).

Duchowy wydech

Wydech — czyli przyznanie się do swojej grzeszności, wzbudzenie żalu, że po raz kolejny siebie postawiłem w centrum, że zrezygnowałem z Boga i Jego miłości, że odszedłem. Żal, czyli rozumna ocena podejmowanych czynów — ile w nich było dobra, wolności, ile konkretnego zła, itd. Mało ma on wspólnego ze wzbudzeniem w sobie nieprzyjemnych emocji związanych z przekroczeniem przykazania, choć właśnie tak się go często rozumie.

Według teologii dobry żal za grzechy powinien mieć trzy własności. Po pierwsze ma być wewnętrzny, czyli ma być boleścią duszy opartą na woli, (która pragnie powrócić do Boga) i rozumie, (dzięki któremu człowiek dokonuje oceny i uznaje swój grzech). Po drugie ma być nadprzyrodzony, czyli musi wpływać z działania łaski Bożej na duszę człowieka i z pobudek — nie ziemskich i ludzkich, ale Bożych, nadprzyrodzonych. Po trzecie ma być ogólny, czyli powszechny, ma obejmować wszystkie grzechy — zwłaszcza śmiertelne.

Możemy też rozróżnić żal ze względu na pobudki, jakie nami wtedy kierują:

* ze względu na sam grzech i skutki jakie on człowiekowi przynosi, że nasza dusza ulega zanieczyszczeniu, że utraciliśmy wolność i godność dziecka a staliśmy się niewolnikami zła;

* ze względu na wieczność, na dwie możliwości, dwie drogi – niebo albo piekło;

Te pobudki są dobre i do spowiedzi wystarczające, ale jest to jeszcze tzw. żal niedoskonały. Teologia wyróżnia jeszcze tzw. żal doskonały, który grzechy odpuszcza już przed spowiedzią, a nawet bez niej w szczególnych przypadkach, gdy nie ma akurat takiej możliwości, byle by tylko człowiek miał w sercu wolę, szczerą pragnienie spowiedzi i wyznaczył sobie jakąś pokutę.

Pobudką żalu doskonałego jest взгляд na samego Boga, jest miłość ku Niemu. Chodzi o to, że człowiek nie dlatego żałuje, iż przyniósł przez grzech sobie szkodę, ale dlatego, że w ten sposób odrzucił Bożą miłość, odwrócił się od Boga, czyli Go zranił.

Żal zawiera w sobie również uznanie, że Bóg już mi wybaczył moje grzechy przez śmierć Jezusa na krzyżu — tu dokonano się odpuszczenie wszystkich moich grzechów. Rodzi to nadzieję i ufność w Boże miłosierdzie.

Wyrażając w ten sposób naszą skrucę pragniemy podjąć trud przemiany swojego życia, trud zmiany swojego postępowania.

Duchowych wdech

Kolejnym krokiem po takim duchowym wydechu staje się wdech, który — chciałoby się powiedzieć — powinien być pełną piersią, wręcz zachłyśnięciem się Bogiem. Poddaniem się kontroli Chrystusa w swoim życiu i przyjęciem pełni Ducha Świętego przez wiarę.

Każdy wdech to po prostu trwanie we wspólnocie z Bogiem, napełnianie się przez wiarę Jego obecnością, miłością, pokojem. To życie w Duchu Świętym.

Dążyć do dojrzałego życia wiarą

To duchowe oddychanie powinno się stać naszą stałą praktyką. Gdy tylko stwierdzimy, że jakaś sfera naszego życia, jakieś konkretne postanowienie czy sytuacja zaczyna oddzielać nas od Boga, wtedy nie zwlekając, od razu powinniśmy wyznać Mu to, co nagromadziło się w naszym sercu i jednocześnie wzbudzić w sobie wdzięczność za Jego przebaczenie. Dzięki wyznawaniu grzechów Bóg przywraca nas do wspólnoty ze sobą, przywraca nam utraconą godność dziecka. Praktykowanie żalu za grzechy umożliwia nam trwanie w Bożej miłości i przebaczeniu. To ćwiczenie w wierze pomaga nam w pracy nad sobą i przekształcaniu się w człowieka duchowego. Jest ono niezbędne do prawidłowego dojrzałego życia wiarą — wydech, w każdej chwili, jeśli tylko zachodzi taka potrzeba i wdech, czyli zacerpnięcie samego Boga, oddanie się Jemu w posłuszeństwie i miłości.

Sakrament pokuty jest konieczny tylko wtedy, gdy mamy na sumieniu grzechy ciężkie. Odpuszczenia grzechów lekkich, tzw. powszednich, możemy dostępować codziennie za pomocą żalu za grzechy. Taki duchowy wydech oczyszcza nas wewnętrznie, wyrzuca z nas to wszystko, co niepotrzebne czy szkodliwe, przywraca równowagę, odnawia dziecko w nas i pozwala nabrać „powietrza”, czyli Ducha Bożego pełną piersią, pełnym sercem.

I już zupełnie na koniec jedno istotne dopowiedzenie. To Duch ujawnia grzech. Wydychanie duchowe powinno mieć miejsce tylko wtedy, gdy On ujawnia nam w sumieniu coś, co musi być wyznane. Chodzi o to, by unikać introspekcji, czyli zagłębiania się w siebie i poszukiwania grzechu na siłę. To dzięki Duchowi Świętemu i Jego działaniu w nas stopniowo zdajemy sobie sprawę, której ze sfer jeszcze nie poddaliśmy Jego kontroli.

Gablotka z tyłu kościoła

Poeta wierny

Kiedy umierają poeci mniejsi niż Szymborska czy Miłosz, wtedy w gazetach jest ich pięć minut, w których nie starcza miejsca na cały wiersz. Tak było i ze Stanisławem Barań-

czakiem -zmarł 26 grudnia. W naszej „Gablote” też tylko fragment „Cnót drobnomieszczkańskich”, które jednak będą stanowić większą część rubryki:

Drobnomieszczkańskie cnoty. Ja wiem, ja się ich wstydzę, od lat poniżej poziomu: co za blamaż, nie mieć w biografii ani jednego rozwodu, dewiacji, większego nałogu, kuracji psychiatrycznej, burzliwego romansu na boku, pełnokrwistego podcięcia żył; jakieś szare gary zamiast tęczyowych skandali; chandry trwające z tydzień, zamiast żeby z szacunkiem szepetano: „B. ma potworne wielomiesięczne kryzysy”; żadnego dzwonięcia po nocy

do przyjaciół z żądaniem wysłuchania nowego wiersza, pożyczki na heroinę czy kaucję, znalezienia w ich życiu miejsca na mnie, całego; nic - czasem list, lecz bez krzyku „Pomocy!”, najwyżej z aluzją typu: „Ostatnio jestem w złej formie”. Ja wiem, to nie materiał na mit, kult, legendę, film z Robertem De Niro, tłuczeniem szkła i scenami. W którym momencie zszedłem, nieuleczalny prymus, na tę złą drogę?

Poeta wierny wartościom w życiu, czy to możliwe? Możliwe, ale trudniej mu wejść na Parnas.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Kruchcik

II Niedziela Zwykła

18. stycznia 2015

1. Dziś rozpoczynamy Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan pod hasłem: „Jezus rzekł do Samarytanki: <Daj mi pić>” (J4,7). Włączmy się w to dzieło eklezjologiczne, pamiętając w modlitwach o wszystkich wyznawcach Chrystusa, szczególnie o prześladowanych.

2. O godz. 17.00 w Kaplicy Krzyża Świętego spotkanie modlitwne przed obrazem JEZU UFAM TOBIE.

3. Podczas Sumy o godz. 9.30 modliliśmy się (będziemy się modlić) wraz z władzami Powiatu i Miasta za wszystkich mieszkańców naszej „małej Ojczyzny” z okazji 95. rocznicy powrotu Pomorza do Macierzy.

4. W kalendarzu liturgicznym wspominać będziemy we wtorek 20. stycznia św. Fabiana i Sebastiana, męczenników. Księdzu Sebastianowi z okazji imienin życzymy wielu łask Bożych w posłudze kapłańskiej w naszej parafii. W środę 21. stycznia św. Agnieszkę, dziewicę i męczennicę. Jest to także Dzień Babci, zaś 22. stycznia Dzień Dziadka. Pamiętamy o naszych babciach i dziadkach, którym tak wiele zawdzięczamy. W sobotę 24. stycznia – św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła. Jest on patronem dziennikarzy i mediów katolickich. Zachęcamy do modlitwy w intencji wszystkich mediów katolickich, do korzystania i wspierania Radia Maryja i Telewizji Trwam. Dziękujemy także naszym lokalnym mediom (Telewizji Eltronik) za transmitowanie niedzielnych i świątecznych Mszy św. z Brodnickiej Fary.

5. Tych, którzy chcieliby gościć w swoim domu Obraz MB Częstochowskiej z ul. Wypiańskiego 10 prosimy o zgłoszenie się do zakrystii i odebranie Obrazu.

6. W przyszłą niedzielę kolekta na potrzeby Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu. Polecamy ją ofiarności wiernych.

7. Kontynuujemy odwiedziny duszpasterskie czyli tradycyjną kolędę. Oto najbliższy porządek kolęd...

8. Zachęcamy do nabywania i czytania prasy katolickiej.

9. Z naszej wspólnoty parafialnej pożegnaliśmy śp.: Teofila Balejko, l. 69, Helenę Fagasińską, l. 82 i Janinę Balsam, l. 93. „Wieczny odpoczynek...”

Intencje Mszalne 19.01 – 25.01.2015 r.

Poniedziałek 19.01.2015	6.30	Za + Emilię Wiśniewską.,
	7.00	Za + Ludwika Szczepańskiego; Alfonsa, Marię, Jana Szczepańskich; Franciszka, Halinę Stefańskich.
	7.00	Za + Henryka Domżałskiego – int. z racji imienin; rodziców Domżałskich i Bardońskich.
	8.00	REZERWACJA
	18.30	Za + Wiesławę Jaworską – int. z racji urodzin – od męża i dzieci.
Wtorek 20.01.2015 Św. Sebastiana	6.30	
	7.00	Za + Janinę Balsam – popogrzebowa.
	8.00	Za + Jana Łętkowskiego – 10 r. śm; Dominikę Ptaszyńską – Łętkowską; Krystynę i Zygmunta Fortuniak.
	18.30	Za + Bronisławę Kwaśniewską – int. z okazji dnia babci – od wnuków.
Środa 21.01.2015 Św. Agnieszki	6.30	O zdrowie i Boże błog. dla prababci i babci Basi.
	6.30	O Boże błog. i zdrowie dla mamy Małgorzaty – z okazji urodzin.
	7.00	Za + Barbarę i Witolda Sigurskich; Stanisławę i Czesława Dobranickich.
	7.00	Za + Juliannę Plec; Teresę Nowińską i Bronisławę Kwaśniewską.
	8.00	O pełnienie woli Bożej przez członków róż różańcowych; za ich rodziny.
	18.30	O Boże błog. i łaskę zdrowia dla Wiesława Jaworskiego Marii Jaworskiej.
Czwartek 22.01.2015	6.30	Za + Waclawa Lamparskiego.
	6.30	Za + Jana i Weronikę Lamparskich; zm. z rodziny.
	7.00	Dziękczynna za otrzymane łaski za przyczyną Królowej Apostołów i św. Palottiego prosząc o łaskę wiary dla rodzin i Boże błog. dla członków Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego; dla zmarłych o radość życia wiecznego.
	8.00	Dziękczynna w 80 rocz. urodzin Stefanii z prośbą o dalsze Boże błog.
	18.30	Za + Teresę Sternicką – 5 r. śm.
Piątek 23.01.2015	6.30	
	7.00	
	8.00	Za + Zofię Nowińską – 18 r. śm; Juliana, Czesława, Halinę Kupniewską oraz Stanisława.
	18.30	Za + Marię i i Zygmunta Kukawka; Andrzeja Tadajewskiego.
Sobota 24.01.2015 Św. Franciszka Salezego	6.30	Za + rodziców: Bronisława i Kazimierę Chechłowskich; Benedykta, Józefę, Jadwigę i Gracjana Chechłowskich; zm. z rodziny.
	7.00	Za + Helenę Fagasińską – popogrzebowa.
	8.00	Za + Władysława Kalisza – int. z racji urodzin.
	18.30	Za + Wiktorię Topolewską – int. z racji urodzin.
III Niedziela Zwykła 25.01.2015	6.30	
	8.00	Za + Krzysztofa – 6 r. śm. i Tomasza Hoga.
	9.30	SUMA – za Parafian.
	11.00	Za + Ludwikę Różyńską.
	12.15	Za + Grażyna Szczygieł – 1 r. śm.
	12.15	Za + Antoniego, Janinę, Tadeusza Najman; Władysława i Genowefę Graca.
	18.30	Za żywych i zmarłych członków żywego różańca.
Kościół szkolny	8.30	Za + Grzegorza – 14 r. śm; Mariana oraz rodziców Plec i Nojak.
	10.00	Za + Jana Ostrowskiego – 4 r. śm.
	11.30	Za + Stefanię Zimnoch – 3 r. śm; Monikę Kikulską.